

## SCEN 1

*Medea står på scenen inuti en ring av stenar.*

MEDEA

Människosläktet hade några frågor och nu har de besvarats:

Vad händer med en flykting som har förlorat allt?

Vad kan bristen på utvägar få en kvinna att göra?

Vad är en mors sista drag innan hon lämnar scenen?

Människosläktet hade några frågor och jag besvarade dem noggrant.

Nu behöver ingen längre sväva i ovisshet, ingen behöver undra.

Nu vet alla vad en desperat människa är kapabel att göra.

Någon måste iklä sig rollen och jag var som klippt och skuren.

Människosläktet hade några farhågor och nu har de bekräftats.

Nu behöver ingen leva i vändan av att inte veta.

Men vilket drama ska äga rum när dramat är över?

Vad ska ta vid när jag har dödat barnen och rivalen?

Vilken historia börjar när jag har fullföljt min uppgift och begått brottet?

Vem ska ta emot mig i sitt hus?

Vilka barn ska följa mig?

Vilken man ska älska mig?

Vilken kung ska ge mig asyl?

Vart ska jag ta vägen?

Jag är kvinna och flykting, mor och barnamördare.

Jag är en eftersökt brottsling avskydd av människosläktet.

Någon måste vara jag och jag offrade mig.

Härifrån är framtiden omöjlig att föreställa sig.

Från och med nu är alla vägar omöjliga att föreställa sig.

Det här är slutet på Medea.

Det här är slutet för Medea.

Det här är slutet enligt Medea.

Det här är världens slut enligt Medea.

## SCEN 2

*Medea sitter på scenen. Moralen sitter avsides. Moralen plockar upp stenar ur en påse. Hon putsar dem och ordnar dem på rad framför sig.*

MEDEA

Det här är dramats början enligt Medea.

Det är jag som är Medea.

Det är mina barn som är döda.

Det är jag som har dödat dem.

Någon måste göra det och rollen tillföll mig.

Det är jag som är Medea.

Jag är den bedragna kvinnan.

Det är min man som har lämnat mig.

Någon måste vara den försmådda och jag tilldelades rollen.

*Moralen plockar upp två stenar och slår dem mot varandra. Medea tittar på henne och vänder sig sedan bort igen.*

MEDEA

I det här dramat är alla förlorare.

Min bror och mina barn, amman och barnens vårdare.

Kören av kvinnor, till och med budbäraren.

Min man och hans älskarinna, kungens dotter.

Kungen som vill fördriva mig ur landet.

Kungen som ville fördriva mig redan innan jag förgiftat hans dotter.

I det här dramat är alla förlorare.

Men det finns bara en mördare.

Det är jag som är Medea.

Det är mina barn som är döda.  
Det är jag som har dödat dem.  
Det är jag som är Medea, barnamördaren.  
Någon måste anta utmaningen och jag var den bäst lämpade.  
I det här dramat är jag den uthålliga.  
Jag har dödat mina barn i tusentals år.  
Jag kommer aldrig att vila.

*Moralen fyller sin näve med stenar och släpper dem till marken. Medea vänder sig mot Moralen.*

MEDEA

Och det här är Moralen.  
Hon har varit mig hack i häl sedan dramat började.  
Och nu har hon hunnit ifatt mig.  
Nu när alla är döda är Moralen min enda följeslagare.  
Nu när dramat är över återstår bara jag och Moralen.  
Vart jag än går stryker hon efter mig som en herrelös hund.  
Vad jag än säger är Moralen där för att motbevisa mig.  
Hur jag än förflyttar mig är hon där och iakttar mina steg.  
Varje gång sömnen närmar sig väcker hon mig ur den.  
Varje gång världen sjunker undan tvingar Moralen mig att konfrontera den.  
Varje gång jag glömmer mitt brott är Moralen där för att påminna mig.

*Moralen tittar upp från stenarna.*

MORALEN

Det här är moral enligt Medea.  
Moral enligt en mor.  
Moral enligt ett monster.  
Moral enligt en barnamördare.  
Det här är Medeas moral.  
Medeas kval.  
Medeas fruktansvärda val.  
Det här är en barnamördares försvarstal.  
Medea, en brottsling, en farlig radikal.

Det här är Medea när allt som återstår av Medea är hon och jag.  
Det här är Medea enligt Moralen.  
Medea enligt människosläktet.

*Medea vänder sig bort.*

MEDEA

Låt den som har förlorat sitt land . . .  
Låt den som har förlorat sin bror . . .  
Låt den som har förlorat sin man . . .  
Låt den som har förlorat sin asyl . . .  
Låt den som har förlorat sitt förstånd . . .  
Låt den som förlorat sina barn . . .  
Låt den som har förlorat sina barn kasta den första stenen.

### SCEN 3

*Medea och Moralen sitter tillsammans på scenen. Moralen tömmer påsen med stenar.  
Medea och Moralen försöker tillsammans stapla stenarna till ett torn. Tornet rasar hela tiden så att de får börja om.*

MEDEA

Hans brott mot mig är lika himmelsskriande som om floderna runnit uppåt.

MORALEN

Vems brott?

MEDEA

Min mans.

MORALEN

Hans brott? Och ditt?

MEDEA

För att klättra högre kastade han mig åt vargarna.

För att återfå sin status förrådde han mig utan att blinka.

Han bedrog mig med kungens dotter i hopp om att få bo i ett palats.

Vi var fattiga, men vi levde inte i smuts och lera.

Vi hade inte mycket, men vi gladde oss åt det som fanns.

Om vi var törstiga gick vi efter vatten.

Om vi var hungriga hittade vi något att tillreda.

Om det blev svält strödde vi ut de sista vetekornen.

Om det blev torka vattnade vi trädet med de sista dropparna.

Om det var hett fläktade vi varandra i skuggan.

Om vi frös låg vi omslingrade tills gryningen väckte oss ur sömnen.

MORALEN

Hur kunde du vara så dum att du förrådde din familj och lämnade ditt land?

Hur kunde du döda din egen bror för att en främling skulle undkomma?

Hur kunde du följa honom hit till fiendeland?

Hur kunde du tro att hans kärlek skulle bestå?

Hur kunde du tro att hans beskydd skulle bestå?

Hur kunde du glömma att det farligaste för en kvinna är att följa en man?

MEDEA

Han svor vid det heliga trädet att han aldrig skulle överge mig.

MORALEN

En man som lovar att inte överge dig skriver redan på sitt avskedstal.

MEDEA

För hans kärleks skull förrådde jag min familj och lämnade mitt land.

För hans händers skull besudlade jag mina händer med min brors blod.

För hans löfte om vår blomstrande framtid, för ett löfte från en lögnare.

Och jag beseglade vår kärlek med två barn.

*Medea och Moralen fortsätter att stapla stenar till ett torn som hela tiden rasar.*

MORALEN

Hur kunde du glömma att det är värre att föda barn än att gå ut i krig?

MEDEA

Hur kunde han välja henne framför mig som burit hans barn?

MORALEN

Hur kunde du döda en annan kvinna, oskyldig som du?

Hur kunde du förgifta en kvinna vars enda brott var att hon delade din kärlek?

MEDEA

Han ska inga andra kvinnor ha utom mig.

MORALEN

Nu har han inga kvinnor och inga barn.

MEDEA

Han sa att han skulle ta med sig barnen till hennes palats.

Att det var honom de behövde, hans beskydd och ställning.

Att det var hos honom de bäst skulle blomstra.

Hur kan en mor vara överflödig för sina barn?

Barnen behöver sin mor så som ett hus behöver sitt tak.

Barnen behöver sin mor så som en kärra behöver sin häst.

Barnen behöver sin mor så som lammen behöver sin herde.

Barnen behöver sin mor så som en mor behöver sina barn.

MORALEN

Barnen behöver sin mor så som en börda behöver sin sten.

*Medea och Moralen fortsätter att stapla stenar till ett torn som hela tiden rasar.*

MEDEA

Han gav mig inget val.

MORALEN

Skulle dina barn föredra döden framför din mans beskydd?

MEDEA

Hemsk och svår att bota är vreden när två som möttes i kärlek förenas i hat.

Den gåva jag gav honom i form av barnen blev jag tvungen att återkräva.

Den gåva jag gav barnen i form av liv blev till förbannelsen att vara född.

Jag hade inget annat val än att befria dem ur tillvarons pina.

MORALEN

Du verkar åberopa omständigheterna som förmildrande.



Det skulle nog vilken försvarsadvokat som helst förorda.  
Kanske kan du få brottsrubriceringen ändrad från mord till dråp.  
Men också den som inte med flit åsamkat skada slutar bakom galler.  
Eller åtminstone på rättspsykiatrisk avdelning.

MEDEA

Jag är lika förvissad om min tillräknelighet som du är om din.  
Vem, om inte jag, skulle älska barnen tillräckligt för att befria dem ur dramat?

*Medea slutar att stapla stenar. Moralen fortsätter att försöka bygga ett torn som hela tiden rasar.*

MORALEN

Ge upp, Medea, dramat är över, det finns inget kvar att kämpa emot.  
Foga dig, Medea, den som lägger sig faller inte omkull.  
Överge ditt försvar, Medea, innan det begraver dig i sina ruiner.

MEDEA

Det är jag som ska begrava barnen.  
Min man ska inte röra deras lik.

MORALEN

Du måste krypa ner i jorden eller skaffa vingar för att undgå ditt straff.

MEDEA

Solen ska komma till min undsättning.  
Solen ska skicka sina hästar och föra mig i säkerhet.  
Solen ska sända en gyllene vagn och rädda mig från fiendeland.

MORALEN

Medea, allt levande har vänt sig emot dig.  
Solen och månen, lammen och herdarna.  
Vattnet och vetekornen, barnen och mödrarna.  
Ingen kommer längre till din undsättning, Medea.

## MEDEA

Låt stenarna falla från mitt bröst.

Låt mig göra min gärning ogjord.

Låt mina barn återvända till min famn.

Låt mig lida helvetets kval med löftet att en dag få återse dem.

Låt mig få ta med dem dit jag kommer ifrån.

Låt min mor få kyssa deras panna, låt min far ta dem i sin famn.

Låt min bror återuppstå och bygga dem en trädkoja.

Låt mig återställa världen sådan den var före dramat.

Låt mig få slippa vara barnamördaren Medea.